

⁴⁷"Hasonló a mennyek országa a tengerbe kivetett kerítőháléhoz is, amely mindenféle halfajtát összegyűjt. ⁴⁸Amikor megtelik, kivonják a partra, és leülve a jókat edényekbe gyűjtik, a hitványakat pedig kidobják. ⁴⁹Így lesz a világ végén is: eljönnek az angyalok, és kiválogatják a gonoszokat az igazak közül, ⁵⁰és a tüzes kemencébe dobják őket, ott lesz majd sírás és fogsikorgatás."

Kedves Testvéreim!

New York utcái kiürültek néhány hete, a napokban Olasz-, és Horvátország életét bénítja a viharos erejű szél. A világon egyre több felől hallani vészjósló időjárás viszonyokról, és nálunk is elég szélsőséges az időjárás.

Nem véletlen, hiszen már csak néhány hetünk van hátra – mondják azok, akik komolyan hisznek a jóslatban, miszerint a világvége 2012 decemberében jön el. A Maja naptár véget ér és a világnak is annyi, mondják néhányan, és persze a hollywoodi filmipar ebből is hasznot húz. A többség persze józan marad, és megvásárolja a karácsonyi dekorációt. A filmekben is végül valaki megakadályozza a teljes pusztulást, most is csupán egy kis szél az ami felborzolja a kedélyeket mondják. Jézus sokszor használt természeti képeket, akár a szelet is, az utolsó ítéletet bevezető jelek leírásánál. De vajon elintézhetjük-e ilyen könnyen az utolsó idők jeleit, vagy homokba dughatjuk-e a fejünket, akkor, amikor az utolsó ítéletről hallunk.

Elérkeztünk az egyházi esztendő utolsó három vasárnapjához. Adventtel úgy egyházi év kezdődik, addig azonban Isten igéje a figyelmünket a végső dolgok felé fordítja. Nem véletlenül alakult ez így ki. Nem véletlen, hogy éppen az évnek ebben az időszakában kerülnek elő az ítéletről, a reménységről és az örök életről szóló igeszakaszok.

Az utolsó idők jelei, és az utolsó ítélet képe eléggé biblikus dolgok ahhoz, hogy szépen elraktározzuk magunkba. Én is sokáig így voltam vele: nem kell ezzel foglalkozni, hiszen nekünk szerető Istenünk van. Az ítélet egy távoli, megfoghatatlan dolog, nem is kell vele foglalkozni. Aztán kezdtek meghalni körülöttem az emberek, családtagok, barátok, idősek és kortársaim. És ez azért elgondolkodtatott. Vajon mi is az ítélet, csak az, hogy majd a világ végén egyszer Isten eljön és elpusztul minden?

November azzal kezdődik, hogy kimegyünk a temetőbe, gyertyát gyújtunk, emlékezünk, és egyben emlékeztetjük magunkat is, „így végzed hát te is”... az elmúlás megkerülhetetlenségével szembesül az ember novemberben. Erről beszélnek a temetők, de ezt mondja el a természet is. A lehulló levelek, a fagytól megfonnyadt virágok, az egyre sötétebb, búskomor nappalok.

Nem szeretünk a halálról, az elmúlásról beszélni. Temetés bejelentések alkalmával nagyon sokszor tapasztalom, hogy a gyászolók amikor szerettükről kérdezem őket, inkább elkezdenek másról beszélni, mintha csak azt gondolnák, ha nem beszélek róla, akkor talán meg sem történt. De a tények, tények maradnak. Az elmúlás valósága minden embert elér előbb vagy utóbb. „Csak az a vég, csak azt tudnám feledni.”

Az oltár előtt felolvasott igében Pál apostol nem véletlenül írja: ¹³Nem szeretnénk, testvéreink, ha tudatlanok lennétek az elhunytak felől, és szomorkodnátok, mint a többiek, akiknek nincs reménységük. ¹⁴Mert ha hisszük, hogy Jézus meghalt és feltámadt, az is bizonyos, hogy Isten az elhunytakat is előhossa Jézus által, vele együtt. ¹⁵Azt pedig az Úr igéjével mondjuk nektek, hogy mi, akik élünk, és megmaradunk az Úr eljöveteleig, nem fogjuk megelőzni az elhunytakat. ¹⁶Mert amint felhangzik a riadó hangja, a főangyal szava és az Isten harsonája, maga az Úr fog alászállni a mennyből, és először feltámadnak a Krisztusban elhunytak, ¹⁷azután mi, akik élünk, és megmaradunk, velük együtt elragadtatunk felhőkön az Úr fogadására a levegőbe, és így mindenkor az Úrral leszünk. ¹⁸Vigasztaljátok tehát egymást ezekkel az igékkel.

Pál – jól látszik ebből az igéből – még a maga életében remélte, várta, hogy Jézus visszajön. Miért? Azért mert ő erre úgy gondolt, mint egy pozitív, egy jó dologra. De miért pozitív Pál számára az ítélet? Négy szóban mondja el: „Mindenkori az Úrral leszünk.”

Az Istennel való teljes, tökéletes élet, a paradicsomi állapot. De, hogy lehetett biztos benne Pál, hogy ő mindenkor az Úrral lesz. Hiszen az ítélettől azért fél az ember, mert nem biztos benne, hogy úgy ítélik majd meg, hogy pozitív lesz az elbírálás.

Mai alapigénkben Jézus egy egészen egyszerű képet használ az utolsó ítélet leírására. Példázatát a tanítványainak mondja, akik közül többen halászok. ⁴⁷"Hasonló a mennyek országa a tengerbe kivetett kerítőháléhoz is, amely mindenféle halfajtát összegyűjt. ⁴⁸Amikor megtelik, kivonják a partra, és leülve a jókat edényekbe gyűjtik, a hitványakat pedig kidobják.

Nagyon jól értették tehát, hogy miről beszél Jézus. A kerítőháló egy rendkívül hatásos halászati módszer. Hatásos, ugyanakkor akár végzetes is lehet. Épp most olvastam, hogy a balatoni halgazdaság vezetője

panaszkodott, hogy az orvhalászok miatt, akik sokszor 200 méteres kerítőhálókat használnak, veszélybe került a tó halállománya, és ezzel a természetes ökoszisztéma. A kerítőhálós halászat azt jelenti, hogy mindent kifognak, nincs menekvés. A következő lépés a válogatás: a jókat edényekbe a rosszakat a kukába. Egyszerű képlet, már nincs visszaút, nem dobják őket vissza a tóba. Isten ítélete elől nincs menekvés. Mindnyájunknak oda kell állni az Isten ítélőszéke elé.

De amíg a halak szelektálásánál a jók és a hitványak fogalmakat használja Jézus, addig figyeljük meg, hogy mit mond, amikor lefordítja a példázatot tanítványainak. ⁴⁹*Így lesz a világ végén is: eljönnek az angyalok, és kiválogatják a gonoszokat az igazak közül, ⁵⁰és a tüzes kemencébe dobják őket, ott lesz majd sírás és fogcsikorgatás.*"

Itt már nem jókról és hitványokról beszél. Az utolsó ítéletben nem a jóságot nézik. Jó ember volt – mondják sokszor, de ez nem elég. Nem ez a döntő, hanem az, hogy gonosz volt vagy igaz.

Mit jelent ez a két fogalom?

A gonosz kifejezést arra használjuk, aki szánt szándékkal árt a másinak. Aki csak azért is az ellenkezőjét csinálja annak amit mondanak. Aki csak a saját érdekeit nézi, és a másikat kihasználja. Az ige fényében: az az ember, aki semmibe veszi Isten felé irányuló szeretetét. Aki azt mondja rá, ez egy mese, egy régi történet, hol érdekel ez engem. Inkább törődöm a saját dolgaimmel. Inkább eltöltöm az értékes vasárnapi időmet pihenéssel. Inkább keresek valami jobb elfoglaltságot, mint ilyen ósdi dolgokkal foglalkozzam. Hiszen, ha körülnézek a világban, ki törődik ma már Istennel?

Isten gonoszoknak mondja azokat, akik visszautasítják az ő meghívását.

De ezzel szemben kik az igazak? Az igazak, azok akik keresik az Isten akaratát. Nem a jó emberek. Jó ember sok van. Hanem azok, akik tudják magukról, hogy nem jók, hogy nem érdemelnek jutalmat, de akik mégis elfogadják Istentől azt az ajándékot, amelyet Jézusban kínált fel. Amikor Pál arról beszélt, hogy az Úrral leszünk, akkor ő maga volt a legjobb példája annak, hogy nem a jóságában bízott, nem abban reménykedett, hogy ő milyen jó ember. Sőt sokszor hangsúlyozta azt, ő a legkisebb, ő az utolsó aki méltó az Isten kegyelmére, de Isten a számára is felkínálta: nem azért mert olyan jó vagy, hanem azért mert szeretlek, egyszülött fiamat adom érted, aki a kereszten elszenvedi helyetted bűneid büntetését, hogy neked már ne kelljen.

Isten ítélete erről szól, ő nem ítél el. Csak mi ítélkezünk. Ítélezünk mások, és ítélekezünk magunk felett. Ha Isten ítélkezne, akkor üres lenne a mennyország, mert senki, egyetlen ember sem méltó arra, hogy oda menjen. De Isten nem ítél el, ugyanakkor megítéli: megítéli, hogy gonosz vagy igaz úton éled-e az életed. Megítéli, hogy elfogadod-e a kegyelmét, vagy nem.

Persze, ha elfogadjuk, akkor az azt jelenti, hogy megváltozik az életünk is.

Azon kevesek közé tartozom, akik nem csak a moziban látták a terminátor filmeket, hanem olvasták is. Az ítélet napja című rész, bár a filmben is ez a lényeg, de a regényben még inkább hangsúlyos, arról szól, hogy az ítélet napja nem érkezik el az előre beharangozott időben. Mindez azért, mert a szereplők máshogy döntenek. Megváltoztatják a döntéseiket, az életüket, akkor amikor rájönnek, hogy mit okozhat a viselkedésük, és közben másokat is igyekeznek rávenni arra, hogy változtassanak. Hiszen nem csak rajtuk múlik. Tudják, az ítélet eljön, de nem mindegy az, hogy milyen lesz, hogy kit, hogyan ér.

Nincs ez másként a keresztyén életben sem. Nem tudjuk mikor jön el az ítélet napja, ez Isten hatásköre, ebbe senki sem láthat bele. Nem biztos, hogy 2012 decemberében, de nincs kizárva, mint ahogy az sincs kizárva, hogy már ma, vagy holnap itt lesz. Nem tudjuk azt sem, hogy mikor ér véget a mi földi pályánk. Az ítélet már ilyen értelemben elkezdődött. A háló már ott van körülöttünk, a kérdés, hogy mi foglalkozunk-e vele, vagy élünk tovább ugyanúgy mint hal a vízben, mintha nem lenne háló, nem lenne ítélet?

Adja Isten, hogy komolyan tudjuk venni, amit a hitvallásban is elmondtunk: eljön ítélni élőket és holtakat. És adja Isten, hogy ez változtatásra sarkaljon. Változásra a Felé való fordulásban. Luther azt mondta ezzel kapcsolatban:

„Az a legjobb készenlét az ítéletnapra, ha valaki bűn nélküli életre vágyik. Ha erre vágyol nincs okod a félelemre. Hiszen ezzel ugyanazt akarod, amit az a nap. Hiszen az ítéletnap azért jön, hogy megváltson a bűntől mindenkit, aki erre vágyik...Krisztus azt mondja, hogy az ő eljövetele megváltás... teljes komolysággal igyekezzünk olyan lélekre, amely örömet elhagyná bűneit.”

Nem tökéletesnek kell lenni tehát, a változás nem ezt jelenti, hanem a vágyat, a bűn nélküli életre. Ez a vágy tud átsegíteni a nehéz időszakokon, és ez a vágy tud segíteni a abban is, hogy másokat Istenhez vezethessünk. Ebben segítsen minket a mindeneket megítélő Atya Isten.